

СЕКЦІЯ 8

Правове забезпечення господарської діяльності аграрних формувань

Веклич Владислав

к.ю.н., заступник завідувача кафедри

Навчально-науковий Інститут права імені князя Володимира Великого

Міжрегіональної Академії управління персоналом

м. Київ

ПРАКТИЧНА ЗНАЧУЩІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У КОНТЕКСТІ ВПЛИВУ КОРУПЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА НА ГОСПОДАРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Далекий шлях, пани-брати

Знаю його, знаю!

Аж на серці похолоне,

Як його згадаю!

Поnamірів я колись, –

Щоб його не мірять!

Розказав би про те лихо

Та чи то ж повірять.

Т.Г. Шевченко [1, с. 27]

Загальновідомим фактом є значне поширення корупції у багатьох пострадянських країнах, що є вагомим руйнівним чинником стосовно різних аспектів життєдіяльності суспільства. Разом з тим слід враховувати практичний аспект адміністративно-правового регулювання суспільних відносин, що виникають у зв'язку з протидією корупції на різних рівнях. При цьому слід брати до уваги об'єктивні особливості відносин, щодо яких має здійснюватися регуляторний вплив. Архієпископ Іоанн Шанхайський відзначав: «людина може управляти природою, але для того, щоб управляти успішно, вона сама має підкоритися моральним законам Божим. Якщо наука призводить до біди, це стається не через чисто наукові причини, а через те, що плодами науки розпоряджається неприборканий, перейнятий гординою розум і нечисте людське серце» [2, с. 21], прикладом чого є пострадянське корупційне середовище з його специфікою і тенденціями розвитку.

Долучення України до згаданого середовища з неофіційним

підпорядкуванням звичним центрам впливу призвело до консервування сталих моделей стосовно підходів до здійснення управлінської діяльності на державному рівні (навіть при декларуванні здійснення реформування адміністративного апарату). Це мало своїм наслідком як стабільне збереження корупційної системи протягом незалежності країни, так і її подальший розвиток. На противагу цьому відбувалася системна деградація, апофеозом чого стала фактична беззахисність держави при намаганні утвердити і зберегти авторитарну модель управління (2014 рік). Але «для глобальної організації нульова латентність чи здатність постійно аналізувати середовище й швидко реагувати на зміни, веде до децентралізованого підходу до керування компанією. Менеджери, котрі працюють на «передовій», повинні розуміти, що відбувається навколо них і приймати адекватні рішення. Керування суто через ієрархічний ланцюг «згори – донизу» більше не прийнятне» [3, с. 221]. Подібний підхід ставить порівняно вищі вимоги до інтелектуального потенціалу осіб, котрі мають здійснювати адміністративно-виконавчі та розпорядчі функції з урахуванням законодавства. Відповідність такого потенціалу рівню посадового становища зовсім не визначається майновим становищем (хоча представники відповідних кіл намагаються утвердити супротивне у суспільній свідомості як «штамп»). Разом з тим слід брати до уваги, що рівень «професіоналізму» за умов дійсного корупційного середовища [4, с. 9], може визначатися набуттям посадовими особами вмінь, знань і навичок, які є придатними саме за таких пострадянських умов. Беручи до уваги спадковий характер і адміністративної моделі управління, і корупційного середовища (що лишилися ще з радянських часів), їх невідповідність стану сучасних суспільних відносин (які вимагають урахування динамічності змін середовища), а також ідеалізацію «гарного комуністичного минулого», що зараз поширюється у суспільстві на фоні негативних тенденцій економічного характеру, можна вказати на зовнішній чинник впливу (що має за мету маніпуляцію громадською свідомістю). Існування останнього у свою чергу зумовлює зниження ефективності адміністративно-правових заходів, що спрямовані на протидію корупції. Тобто, створюється ситуація, за якої громадяни підтримують корупцію, що відзначається руйнівним характером як щодо них самих (через вплив системного рівня), так і щодо держави й країни, у якій відбуваються відповідні процеси (це здійснюється під приводом збереження історичних зв'язків з «російською цивілізацією» (при її «самобутності») [5], але без урахування національних інтересів України).

Протягом десятиліть самоочевидною є вимога до політичної еліти щодо забезпечення особливого регулювання суспільних відносин, коли «сприятливий до розширеного відтворення розподіл результатів економічного зростання й національного багатства та створення ефективних інструментів володіння національним багатством повинні стати першочерговими цілями сучасної економічної політики й нормотворчої діяльності» [6, с. 211]. На противагу

цьому «обмежений доступ до ефективних мереж в рамках занепадаючого інституційного середовища також посилює відсутність довіри, що вже існує у пострадянських країнах» [7, с. 4]. Тож, фахівці вказують: «оптимізація діяльності органів щодо виявлення корупційних діянь та притягнення винних до відповідальності є найважливішою передумовою переходу до ефективніших моделей боротьби з корупційними злочинами в Україні» [8, с. 36].

Отже, на поточному етапі розвитку нагальною є проблема щодо утвердження корпоративного підходу до організації державного адміністративного механізму як такого, що надає комплекс послуг, які у своїй сукупності відповідають потребам громадян країни у контексті забезпечення їх прав і свобод, а також відтворення і збереження моральних і етичних цінностей. Адміністративно-правове регулювання з-поміж іншого має розвиватися у напрямку створення умов для забезпечення сприйняття громадянами правових моделей поведінки на системному рівні. Нагальною є проблема активізації учасників господарського життя країни (малий і середній бізнес, а також споживачі) у контексті впливу на діяльність посадових осіб щодо ліквідації корупційних схем і вироблення адміністративно-правових процедур та механізмів, які відповідають вимогам стосовно поступального розвитку країни, держави і суспільства з наступним нормативно-правовим затвердженням.

Список використаних джерел

1. Сиротенко, В. Шляхи юного Тараса: Вільно [Текст] / Володимир Сиротенко // Наука і суспільство. – 2016. – № 3-4. – С. 18-27.
2. Околітенко, Н. Кожне село – столиця [Текст] / Наталя Околітенко // Наука і суспільство. – 2016. – № 1-2. – С. 9-21.
3. Прахалад, К. К. Майбутнє конкуренції. Творення унікальної цінності спільно з клієнтами [Текст] / К. К. Прахалад, Венкат Рамасаві // Пер. з англ. Михайла Ставицького. – К.: Видавництво Олексія Капусти (підрозділ «Агенція «Стандарт»»), 2005. – 258 с.
4. Corruption Perception Index 2016 [Text] / Transparency International: the global coalition against corruption. – Berlin: «Transparency International» International Secretariat, 2017. – 12 p.
5. Мухамадеев, А. И. Программа дисциплины Российская цивилизация: основные проблемы и динамика развития Б1.В.ОД.5. Регистрационный № 90195716 [Текст] / А. И. Мухамадеев. – Казань: Федеральное государственное автономное учреждение высшего профессионального образования «Казанский (Приволжский) федеральный университет», Отделение Высшая школа исторических наук и всемирного культурного наследия, 2016. – 17 с.
6. Новицький, Г. В. Теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки України [Текст] : монограф. / Г. В. Новицький. – К.:Інтертехнологія, 2008.– 496 с.
7. Aidis, R. Do institutions matter for entrepreneurial development? [Electronic

resource] / Ruta Aidis // IZA World of Labor. – 2017. – P. 1-10. – Access link: <http://wol.iza.org/articles/do-institutions-matter-for-entrepreneurial-development-1.pdf> (accessed 19.02.2017). – Named by the title.

8. Концепція адміністративно-правового забезпечення протидії корупції в Україні [Текст] : наук.-аналіт. доп. / [В. І. Литвиненко, П. Я. Пригунов та ін.]; за заг. ред. д-ра юрид. наук В. І. Литвиненка. – К.: ДП «Вид. дім «Персонал», 2016. – 89 с.

Комарівська Наталя
аспірант

Науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент Галанець В.В.
Львівський регіональний інститут державного управління НАДУ
при Президентіві України
м. Львів

НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ АГРАРНОГО ХОЛДИНГУ УКРАЇНИ

Сьогоднішній розвиток соціально-економічного напрямку є наслідком не лише ринкової реформи, а й відсутність стратегії розвитку та послідовність дій уряду. Господарські відносини в галузі сільського господарства виникають та розвиваються в результаті правового регулювання, тобто це ті відносини, що мають правове підґрунтя. Використовуючи правовий механізм законодавчий орган влади може пришвидшити або уповільнювати процес, тобто впливати суттєво на його розвиток.

Державне регулювання діяльності підприємств – організаційне, економічне, соціальне та правове забезпечення державою умов для ефективного ведення бізнесу. Держава впливає на діяльність підприємств через механізми нормативно-правової бази, інформаційної підтримки, економічного контролю. В залежності від ситуації у політичному та економічному житті держави змінюються і механізми регулювання. Підсилення правового механізму дозволить посилити економічне значення діяльності підприємств у суспільстві та державі. Механізм нормативно-правової бази являє собою два аспекти: перший – організаційна структура; другий – правові важелі впливу на відносини, що складаються у даній сфері.

Правове підґрунтя надає можливість для ефективного та стабільного розвитку ринкових відносин. Створення ефективного правового поля є однією із передумов у розвитку сільського господарства та агропромислового комплексу. Законодавство у галузі сільського господарства має стати цілісною правовою системою як за взаємною узгодженістю норм, так і за цілісністю